KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 6.7.2007
KOM(2007) 387 v konečnom znení

Návrh

ROZHODNUTIA RADY

o podpise Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach medzi Európskym spoločenstvom a Islandskou republikou, Nórskym kráľovstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Dánskym kráľovstvom

(predložený Komisiou)

ODÔVODNENIE

1. Politické a právne súvislosti

Členské štáty Európskych spoločenstiev a Islandská republika, Nórske kráľovstvo a Švajčiarska konfederácia 16. septembra 1988 podpísali Lugánsky dohovor o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Tento dohovor, ďalej sa uvádza ako „Lugánsky dohovor", rozširuje uplatňovanie pravidiel Bruselského dohovoru z roku 1968 týkajúceho sa toho istého predmetu úpravy, ktorý medzi sebou uzatvorili členské štáty ES, na niektoré členské štáty Európskeho združenia voľného obchodu.

V súvislosti s rozšírením ad hoc pracovnej skupiny o Švajčiarsko, Nórsko a Island sa počas rokov 1998 – 1999 uskutočnili rokovania o revízii Bruselského dohovoru z roku 1968 a Lugánskeho dohovoru z roku 1988. Výsledkom týchto rokovaní bolo prijatie návrhu dohovoru pripraveného pracovnou skupinou. Toto znenie schválila Rada 27. a 28. mája 1999 (JUSTCIV 60, 30. apríl 1999).

Záležitosti, na ktoré sa vzťahuje Bruselský dohovor z roku 1968 sa od 1. mája 1999 – nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy, stali predmetom politiky Spoločenstva podľa článku 61 písm. c) a článku 65 Zmluvy o ES. V dôsledku toho došlo k premene Bruselského dohovoru z roku 1968 na nariadenie, konkrétne nariadenie (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Pri tejto príležitosti došlo k aktualizácii pravidiel Bruselského dohovoru a k zrýchleniu a zefektívneniu systému uznávania a výkonu.

Vzhľadom na existujúcu paralelu medzi „bruselskou" (ES) a „lugánskou" úpravou o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, je potrebné Lugánsky dohovor z roku 1988 prispôsobiť tak, aby zohľadňoval vývoj „bruselskej" úpravy. Dôležité je najmä zjednotiť systém uznávania a výkonu rozsudkov na účely dosiahnutia rovnakej úrovne obehu rozsudkov v dotknutých štátoch EZVO.

Komisia 22. marca 2002 predložila odporúčanie pre rozhodnutie Rady, ktorým sa Komisia splnomocňuje na otvorenie rokovaní o prijatí dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach medzi Spoločenstvom a Dánskom na základe protokolu o jeho postavení na jednej strane a Islandom, Nórskom, Švajčiarskom a Poľskom na strane druhej, s cieľom nahradiť Luganský dohovor zo 16. septembra 1988 (SEK(2002) 298 v konečnom znení).

Rada na svojom zasadnutí 14. a 15. októbra 2002 prijala rokovacie smernice, ktoré Komisiu splnomocňujú začať rokovania o novom Lugánskom dohovore.

Rada na svojom zasadnutí 27. – 28. februára 2003 rozhodla o tom, že Európsky súdny dvor požiada o stanovisko k otázke, či uzavretie nového Lugánskeho dohovoru spadá do výlučnej právomoci Spoločenstva alebo či sa týka právomoci zdieľanej medzi Spoločenstvom a členskými štátmi. Európsky súdny dvor vo svojom stanovisku 1/03 zo 7. februára 2006 uviedol, že uzavretie nového Lugánskeho dohovoru úplne spadá do výlučnej právomoci Spoločenstva.

V nadväznosti na stanovisko súdu došlo k obnoveniu rokovaní a k ich následnému ukončeniu 28. marca 2007 v Bruseli.

Podľa článku 1 a 2 protokolu o postavení Dánska pripojeného k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva Dánsko neuplatňuje ustanovenia hlavy IV Zmluvy o ES. V dôsledku toho nie sú akty Spoločenstva, prijaté okrem iného v oblasti justičnej spolupráce v občianskoprávnych veciach, platné a záväzné v Dánsku. V dôsledku toho sa Dánsko zúčastňuje nového Lugánskeho dohovoru ako zmluvná strana, nie ako členský štát Európskeho spoločenstva. Ustanovenia nariadenia (ES) č. 44/2001 sa od 1. júla 2007 medzi ostatnými členskými štátmi ES a Dánskym kráľovstvom uplatňujú podľa Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísanej v Bruseli 19. októbra 2005.

2. Výsledky rokovaní

V súlade s rokovacími smernicami Rady Komisia dojednala nový Lugánsky dohovor v súčinnosti s osobitným výborom, ktorý Rada menovala na účely napomáhať Komisii počas rokovaní.

V dôsledku toho dohovor najmä:

- celkovo zjednocuje znenie dohovoru so znením nariadenia (ES) 44/2001 pokiaľ ide o pravidlá vzťahujúce sa na právomoc ako aj uznávanie a výkon, ktoré podliehajú určitým menším zmenám a doplneniam a vyjasneniam. So zreteľom na jednu z týchto zmien a doplnení pokiaľ ide o článok 22 ods. 4 dohovoru, ES v čase ratifikácie dohovoru urobí vyhlásenie, že mieni vyjasniť rozsah pôsobnosti čl. 22 ods. 4 nariadenia Rady (ES) 44/2001 vzhľadom na zapracovanie príslušnej judikatúry ESD so zreteľom na konania týkajúce sa registrácie alebo platnosti práv duševného vlastníctva, čím by sa zaistila paralela s čl. 22 ods. 4 dohovoru. V tejto súvislosti by sa mal uviesť odkaz na štúdiu týkajúcu sa posúdenia uplatňovania nariadenia (ES) č. 44/2001, ktorú spustila Komisia,

- prispôsobuje znenie dohovoru tak, aby odrážalo výlučnú právomoc Európskeho spoločenstva vo veci uzatvorenia nového Lugánskeho dohovoru,

- prispôsobuje znenie tak, aby odrážalo osobitnú situáciu Dánska,

- ustanovuje systém uplatňovania Lugánskeho dohovoru a nariadenia (ES) 44/2001 na jednotlivé prípady, ktorý je podobný systému stanovenému v článku 54b Lugánskeho dohovoru z roku 1988,

- zmluvným stranám v článku 67 umožňuje zachovávať a uzatvárať medzinárodné dohody v osobitných veciach a v tejto súvislosti ustanovuje, že rozsudky vydané na základe takejto dohody môžu podliehať dodatočným dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu v ktoromkoľvek členskom štáte ES v prípade, keď žalovaný má bydlisko v niektorom z týchto členských štátov ES,

- v článku 68 ustanovuje podmienky, ktoré zmluvným stranám umožňujú zachovávať a uzatvárať medzinárodné dohody s tretími štátmi, ktoré bránia uznávaniu a výkonu rozsudkov vydaných súdmi štátov viazaných týmto dohovorom voči žalovaným, ktorí majú bydlisko alebo obvyklý pobyt v treťom štáte v prípadoch, keď sa rozsudok môže zakladať na odchylnom pravidle právomoci,

- ustanovuje možnosť rozšíriť uplatňovanie nového dohovoru na určité mimoeurópske územia, ktoré sú súčasťou územia členských štátov alebo sú členské štáty zodpovedné za ich vonkajšie vzťahy, s cieľom zachovať historicko-zemepisný rozsah uplatňovania Bruselského dohovoru z roku 1968 a Lugánskeho dohovoru z roku 1988. Pokiaľ ide o vzťahy medzi členskými štátmi Európskeho spoločenstva a týmito mimoeurópskymi územiami v prípade takéhoto rozšírenia nový dohovor nahradí Bruselský dohovor z roku 1968,

- nahradí Lugánsky dohovor z roku 1988 v súlade s prechodnými ustanoveniami.

3. Závery

So zreteľom na pozitívny výsledok rokovaní Komisia Rade odporúča prijať rozhodnutie o podpise Dohovoru medzi Európskym spoločenstvom a Islandskou republikou, Nórskym kráľovstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Návrh

ROZHODNUTIA RADY

o podpise Dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach medzi Európskym spoločenstvom a Islandskou republikou, Nórskym kráľovstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Dánskym kráľovstvom

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 61 písm. c) v spojení s prvým pododsekom článku 300 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie[1],

keďže:

(1) Členské štáty Európskeho spoločenstva 16. septembra 1988 podpísali medzinárodnú dohodu s Islandskou republikou, Nórskym kráľovstvom a Švajčiarskou konfederáciou o právomoci a o výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Lugánsky dohovor)[2], ktorou sa rozširuje uplatňovanie pravidiel Bruselského dohovoru z 27. septembra 1968 týkajúcich sa toho istého predmetu úpravy („Bruselský dohovor")[3] na Island, Nórsko a Švajčiarsko.

(2) V súvislosti s rozšírením ad hoc pracovnej skupiny o Švajčiarsko, Nórsko a Island sa počas rokov 1998 – 1999 uskutočnili rokovania o revízii Bruselského dohovoru z roku 1968 a Lugánskeho dohovoru z roku 1988. Výsledkom týchto rokovaní bolo prijatie návrhu dohovoru pripraveného pracovnou skupinou, ktorý Rada schválila 27. a 28. mája 1999.

(3) Došlo k modernizácii pravidiel Bruselského dohovoru a prostredníctvom nariadenia (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach k zefektívneniu a spružneniu systému uznávania a výkonu.

(4) Vzhľadom na existujúcu paralelu medzi právnymi úpravami Bruselského a Lugánskeho dohovoru o právomoci, uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, by sa pravidlá Lugánskeho dohovoru mali zjednotiť s pravidlami nariadenia (ES) č. 44/2001 na účely dosiahnutia rovnakej úrovne obehu rozsudkov u dotknutých štátov EZVO.

(5) Podľa protokolu o postavení Dánska pripojeného k zmluve o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva (Zmluva o ES) Dánsko

---

1 Ú. v. EÚ C, s. .
2 Ú. v. ES L 319, 25.11.1988, s. 9
3 Ú. v. ES L 299, 31.12.1972, s.32 (konsolidované znenie).

neuplatňuje ustanovenia hlavy IV Zmluvy o ES. S cieľom zabezpečiť uplatňovanie pravidiel Lugánskeho dohovoru Dánskom, malo by sa Dánsko stať zmluvnou stranou nového dohovoru týkajúceho sa toho istého predmetu úpravy.

(6) Rada rozhodnutím z 27. septembra 2002 Komisiu splnomocnila viesť rokovania týkajúce sa dohovoru o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach medzi Spoločenstvom a Dánskom na základe protokolu o jeho postavení na jednej strane a Islandom, Nórskom, Švajčiarskom a Poľskom na strane druhej, s cieľom nahradiť Lugánsky dohovor.

(7) Komisia v mene Spoločenstva takýto dohovor dohodla s Islandskou republikou, Nórskym kráľovstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Dánskym kráľovstvom.

(8) V súlade s článkom 3 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o ES, Spojené kráľovstvo a Írsko prijímajú a uplatňujú toto rozhodnutie.

(9) V súlade s článkami 1 a 2 uvedeného protokolu o postavení Dánska, Dánsko neprijíma toto rozhodnutie a nie je ním viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(10) Dohovor, parafovaný v Bruseli 28. marca 2007, by sa mal podpísať.

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Dohovor o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach medzi Spoločenstvom a Islandskou republikou, Nórskym kráľovstvom a Švajčiarskou konfederáciou na jednej strane a Dánskym kráľovstvom na základe protokolu o jeho postavení na strane druhej, ktorý nahrádza Luganský dohovor zo 16. septembra 1988, sa týmto v mene Európskeho spoločenstva schvaľuje s výhradou jeho uzatvorenia.

Text dohovoru je pripojený k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Predseda Rady sa týmto poveruje určiť osobu splnomocnenú (osoby splnomocnené) v mene Európskeho spoločenstva podpísať Dohovor medzi Európskym spoločenstvom a Islandskou republikou, Nórskym kráľovstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

V Bruseli

Za Radu
predseda

PRÍLOHA

DOHOVOR

o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov

v občianskych a obchodných veciach

V Lugane ...

PREAMBULA

Vysoké zmluvné strany tohto dohovoru

Odhodlané posilňovať na svojom území právnu ochranu osôb, ktoré na ňom sídlia,

Berúc do úvahy, že na tento účel je potrebné určiť medzinárodnú právomoc súdov, uľahčiť uznávanie a zaviesť účinný postup na zabezpečenie výkonu rozsudkov, verejných listín a súdnych zmierov,

Uvedomujúc si spojenia medzi nimi, ktoré boli v hospodárskej oblasti potvrdené dohodami o voľnom obchode uzatvorenými medzi Európskym spoločenstvom a niektorými členskými štátmi Európskeho združenia voľného obchodu,

So zreteľom na:

- Bruselský dohovor z 27. septembra 1968 o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v znení dohovorov o pristúpení uzatvorených v rámci jednotlivých štádií rozširovania Európskej únie;

- Lugánsky dohovor zo 16. septembra 1988 o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktorým sa rozširuje pôsobnosť pravidiel obsiahnutých v bruselskom dohovore z roku 1968 na niektoré členské štáty Európskeho združenia voľného obchodu;

- Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ktorým sa nahradil uvedený bruselský dohovor;

- Dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísanú v Bruseli 19. októbra 2005;

Presvedčené, že rozšírením uplatňovania zásad ustanovených v nariadení (ES) č. 44/2001 na zmluvné strany tohto dokumentu sa posilní právna a hospodárska spolupráca,

Želajúc si zabezpečiť čo najjednotnejší výklad tohto dokumentu,

Rozhodli sa v tomto duchu uzavrieť tento dohovor a

DOHODLI SA TAKTO:

HLAVA I

PREDMET ÚPRAVY

Článok 1

1. Tento dohovor sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci.

2. Dohovor sa neuplatňuje na:

a) osobný stav a právnu spôsobilosť fyzických osôb, majetkové práva vyplývajúce z manželského zväzku, dedenia zo závetu alebo zo zákona;

b) konkurz, konania týkajúce sa likvidácie platobne neschopných obchodných spoločností alebo iných právnických osôb, súdne dohody, vyrovnania a podobné konania;

c) sociálne zabezpečenie;

d) rozhodcovské konanie.

3. V tomto dohovore sa pojmom „štát viazaný týmto dohovorom“ označuje každý štát, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru alebo členským štátom Európskeho spoločenstva. Môže sa ním takisto označovať Európske spoločenstvo.

HLAVA II

PRÁVOMOC

Oddiel 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 2

1. Pokiaľ v tomto Dohovore nie je ustanovené inak, osoby s bydliskom v štáte viazanom týmto dohovorom sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto štátu.

2**.** Na osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom majú bydlisko, sa vzťahujú normy právomoci uplatniteľné na štátnych občanov tohto štátu.

Článok 3

1. Osoby s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom možno žalovať na súdoch iného štátu viazaného týmto dohovorom len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto hlavy.

2. Neuplatňujú sa proti nim najmä normy vnútroštátneho práva uvedené v prílohe I.

Článok 4

1. Ak žalovaný nemá bydlisko na území štátu viazaného týmto dohovorom, právomoc súdov každého štátu viazaného týmto dohovorom sa určí podľa právneho poriadku tohto štátu, pokiaľ v článkoch 22 a 23 nie je ustanovené inak.

2. Proti takémuto žalovanému môže ktorákoľvek osoba s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom, bez ohľadu na jej štátne občianstvo, využiť kritéria právomoci platné v danom štáte, najmä normy uvedené v prílohe I, rovnako ako štátni občania tohto štátu.

Oddiel 2

Osobitná právomoc

Článok 5

Osobu s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom možno žalovať v druhom štáte viazanom týmto dohovorom:

1. a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby;

b) na účely tohto ustanovenia, ak sa účastníci zmluvy nedohodli inak, miestom zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby, je:

- pri predaji tovaru miesto v štáte viazanom týmto dohovorom, kam sa podľa zmluvy tovar dodal alebo mal dodať,

- pri poskytnutí služieb miesto v štáte viazanom týmto dohovorom, kde sa podľa zmluvy služby poskytli alebo mali poskytnúť;

c) ak sa neuplatní písmeno b), uplatní sa písmeno a);

2. vo veciach výživného,

a) na súdoch podľa bydliska alebo obvyklého pobytu výživou povinnej osoby alebo

b) na súde, ktorý podľa právneho poriadku svojho štátu má právomoc vo veci konať, ak je vec výživného spojená s konaním o právnom stave osoby, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnom občianstve niektorého z účastníkov, alebo

c) na súde, ktorý podľa právneho poriadku svojho štátu má právomoc konať vo veci rodičovských práv a povinností, ak je vec výživného spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnom občianstve niektorého z účastníkov;

3. vo veciach nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody;

4. vo veciach nárokov na náhradu škody alebo navrátenie do pôvodného stavu v súvislosti s trestným činom, na súde konajúcom v tejto trestnej veci, ak tento súd má podľa vnútroštátneho právneho poriadku svojho štátu právomoc konať v občianskych veciach;

5. vo veciach sporov týkajúcich sa činnosti pobočky, zastúpenia alebo inej organizačnej zložky na súdoch podľa umiestnenia pobočky, zastúpenia alebo organizačnej zložky;

6. v postavení zriaďovateľa („settlor“), správcu („trustee“) alebo oprávneného („beneficiary“) z poručníckeho fondu („trust“), ktorý vznikol zo zákona alebo na základe písomnej listiny alebo ktorý bol zriadený ústne a potvrdený písomne, na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa nachádza sídlo poručníckeho fondu;

7. v spore týkajúcom sa zaplatenia odmeny požadovanej za záchranu nákladu alebo prepravného na súde, z úradnej moci ktorého tento náklad alebo prepravné boli:

a) zaistené na účely zabezpečenia takejto platby alebo

b) mohli byť takto zaistené, ale bola zložená kaucia alebo iná zábezpeka,

pričom toto ustanovenie sa uplatní, len ak sa tvrdí, že žalovaný má práva k tomuto nákladu alebo prepravnému alebo takéto práva mal v čase záchrany.

Článok 6

Osobu s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom možno tiež žalovať:

1. ak ide o jedného z viacerých žalovaných, na súde podľa bydliska ktoréhokoľvek zo žalovaných za predpokladu, že nároky sú navzájom tak súvisiace, že je vhodnejšie o nich konať a rozhodnúť spoločne, a tak predísť možnosti nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach;

2. ako tretiu osobu v konaní o záruke alebo ručení alebo v inom konaní súvisiacom s treťou osobou, na súde, na ktorom sa vedie hlavné konanie, ak sa toto nezačalo výlučne s úmyslom vyňať ju z právomoci súdu, ktorý by inak mal právomoc v jej veci konať;

3. pri vzájomnom nároku vyplývajúcom z tej istej zmluvy alebo tých istých skutočností ako pôvodný nárok na súde, ktorý koná o pôvodnom nároku;

4. vo veciach súvisiacich so zmluvou, ak žalobu možno spojiť so žalobou proti tomu istému žalovanému vo veciach vecných práv k nehnuteľnosti, na súde štátu viazaného týmto dohovorom, na území ktorého sa majetok nachádza.

Článok 7

Ak má podľa tohto dohovoru súd štátu viazaného týmto dohovorom právomoc vo veciach týkajúcich sa zodpovednosti za používanie alebo prevádzku lode, má tento súd alebo iný súd určený na tento účel vnútroštátnym právnym poriadkom tohto štátu právomoc konať tiež o návrhoch na obmedzenie rozsahu tejto zodpovednosti.

Oddiel 3

Právomoc vo veciach poistenia

Článok 8

Vo veciach poistenia sa právomoc určuje podľa tohto oddielu bez toho, aby bol dotknutý článok 4 a článok 5 ods. 5.

Článok 9

1. Poisťovateľa s bydliskom na území štátu viazaného týmto dohovorom možno žalovať:

a) na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, na území ktorého má bydlisko, alebo

b) na území iného štátu viazaného týmto dohovorom, ak žalobu podal poistník, poistený alebo oprávnený z poistenia, na súdoch podľa miesta bydliska žalobcu, alebo

c) ak ide o spolupoisťovateľa, na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa vedie konanie proti hlavnému poisťovateľovi.

2. Poisťovateľ, ktorý nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ale má pobočku, zastúpenie alebo inú organizačnú zložku v jednom zo štátov viazaných týmto dohovorom, sa na účely sporov vyplývajúcich z činnosti tejto pobočky zastúpenia alebo inej organizačnej zložky považuje za poisťovateľa s bydliskom v tomto štáte.

Článok 10

Z poistenia zodpovednosti alebo poistenia nehnuteľného majetku možno poisťovateľa okrem toho žalovať na súdoch podľa miesta, kde došlo k poistnej udalosti. To isté platí, ak je hnuteľný a nehnuteľný majetok krytý rovnakou poistkou a obidva boli poškodené tou istou udalosťou.

Článok 11

1. Pokiaľ ide o poistenie zodpovednosti za škodu, poisťovateľa možno pribrať do konania, ktoré začal poškodený proti poistenému, ak to pripúšťa právo zmluvného štátu, ktorého súd koná.

2. Články 8, 9 a 10 sa uplatnia na konania začaté na základe priamej žaloby poškodeného proti poisťovateľovi, ak sú takéto priame žaloby prípustné.

3. Ak právny poriadok, ktorým sa spravujú takéto priame žaloby, ustanovuje, že poistníka alebo poisteného možno pribrať ako účastníkov konania, má nad nimi právomoc ten istý súd.

Článok 12

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11 ods. 3, môže poisťovateľ podať návrh na začatie konania len na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má žalovaný bydlisko, bez ohľadu na to, či je tento poistníkom, poisteným alebo oprávneným z poistenia.

2. Ustanovenia tohto oddielu nemajú vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná o pôvodnom nároku podľa tohto oddielu.

Článok 13

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou:

1. uzatvorenou po vzniku sporu alebo

2. ktorá umožňuje poistníkovi, poistencovi alebo oprávnenému z poistenia podať návrh na začatie konania na iných súdoch ako na súdoch uvedených v tomto oddiele, alebo

3. ktorá bola uzatvorená medzi poistníkom a poisťovateľom, ak obaja mali v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom štáte viazanom týmto dohovorom, ak táto dohoda dáva právomoc súdom tohto štátu, aj keď by k poistnej udalosti malo dôjsť v cudzine, za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto štátu, alebo

4. ktorá bola uzatvorená s poistníkom, ktorý nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, okrem prípadov, keď je poistenie povinné alebo sa vzťahuje na nehnuteľný majetok na území štátu viazaného týmto dohovorom, alebo

5. ktorá sa týka poistnej zmluvy, pokiaľ poskytuje poistné krytie pre jedno riziko alebo viaceré riziká uvedené v článku 14.

Článok 14

Riziká, na ktoré odkazuje článok 13 ods. 5, sú:

1 akákoľvek strata alebo škoda na:

a) námorných lodiach, zariadeniach umiestnených v pobrežných vodách alebo na otvorenom mori alebo lietadlách vyplývajúca z nebezpečenstva týkajúceho sa ich využívania na obchodné účely;

b) prepravovanom tovare, okrem batožiny cestujúcich, ak tento tovar je výlučne alebo čiastočne prepravovaný takýmito loďami alebo lietadlami;

2. všetky druhy zodpovednosti okrem zodpovednosti za ujmu na zdraví cestujúcich alebo stratu alebo poškodenie ich batožiny:

a) vyplývajúcej z používania alebo prevádzky lodí, zariadení alebo lietadiel uvedených v ods. 1 písm. a), pokiaľ právny poriadok štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom je takéto lietadlo registrované, nevylučuje voľbu právomoci súdu vo veciach poistenia takýchto rizík;

b) za stratu alebo škodu spôsobenú prepravovaným tovarom uvedeným v ods. 1 písm. b);

3. akékoľvek finančné straty súvisiace s používaním alebo prevádzkovaním lodí, zariadení alebo lietadiel podľa ods. 1 písm. a), najmä strata prepravného alebo charterového nájomného;

4. akékoľvek riziko alebo právny nárok spojený s rizikami alebo nárokmi uvedenými v odseku 1 až 3;

5. bez ohľadu na odseky 1 až 4 všetky veľké riziká.

Oddiel 4

Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv

Článok 15

1. Vo veciach týkajúcich sa zmluvy, ktorú uzatvoril spotrebiteľ, na účel, o ktorom možno usudzovať, že nie je súčasťou jeho podnikania alebo výkonu jeho povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 ods. 5, ak:

a) ide o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo

b) ide o zmluvu o pôžičke splatnej v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru uzatvorenú na financovanie predaja tovaru alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch zmluva bola uzatvorená s osobou, ktorá vykonáva podnikateľskú alebo odbornú činnosť v štáte viazanom týmto dohovorom určeného podľa bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto štátu a zmluva patrí do rozsahu týchto činností.

2. Ak spotrebiteľ uzatvorí zmluvu s účastníkom, ktorý nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ale má pobočku, zastúpenie alebo inú organizačnú zložku v jednom zo štátov viazaných týmto dohovorom, tento účastník sa v sporoch vyplývajúcich z činnosti tejto pobočky, zastúpenia alebo inej prevádzky považuje za účastníka s bydliskom v tomto štáte.

3. Tento oddiel sa nevzťahuje na prepravné zmluvy s výnimkou tých, ktorých predmetom je zabezpečenie dopravy a ubytovania za jednu cenu.

Článok 16

1. Spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

2. Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

3. Tento článok nemá vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná podľa tohto oddielu o pôvodnom nároku.

Článok 17

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou:

1. uzatvorenou po vzniku sporu alebo

2. ktorá umožňuje spotrebiteľovi podať návrh za začatie konania na iných súdoch ako na tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele, alebo

3. uzatvorenou medzi spotrebiteľom a druhým účastníkom zmluvy, ak obaja majú v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom štáte viazanom týmto dohovorom, ktorá dáva právomoc súdom tohto štátu, za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto štátu.

Oddiel 5

Právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv

Článok 18

1. Vo veciach individuálnych pracovných zmlúv sa právomoc určí podľa tohto oddielu bez toho, aby bol dotknutý článok 4 a článok 5 ods. 5.

2. Ak zamestnanec uzavrie individuálnu pracovnú zmluvu so zamestnávateľom, ktorý nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ale má pobočku, zastúpenie alebo inú prevádzkareň v jednom zo štátov viazaných týmto dohovorom, v sporoch vyplývajúcich z činnosti tejto pobočky, zastúpenia alebo inej prevádzkarne sa považuje za zamestnávateľa s bydliskom v tomto štáte.

Článok 19

Zamestnávateľa s bydliskom v štáte viazanom týmto dohovorom možno žalovať:

1. na súdoch štátu, v ktorom má bydlisko, alebo

2. v inom štáte viazanom týmto dohovorom:

a) na súdoch podľa miesta, kde zamestnanec obvykle vykonáva svoju prácu, alebo na súdoch podľa miesta, kde naposledy prácu vykonával, alebo

b) ak zamestnanec prácu nevykonáva alebo obyčajne nevykonával v jednej krajine, na súdoch podľa miesta, kde sa nachádza alebo nachádzal podnik, ktorý zamestnanca zamestnal.

Článok 20

1. Zamestnávateľ môže podať návrh na začatie konania len na súdoch štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má zamestnanec bydlisko.

2. Ustanovenia tohto oddielu nemajú vplyv na právo uplatniť vzájomný nárok na súde, na ktorom sa koná podľa tohto oddielu o pôvodnom nároku.

Článok 21

Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou o voľbe právomoci:

1. uzatvorenou po vzniku sporu, alebo

2. ktorá umožňuje zamestnancovi podať návrh na začatie konania na iných súdoch ako na tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele.

Oddiel 6

Výlučná právomoc

Článok 22

Výlučnú právomoc majú tieto súdy bez ohľadu na bydlisko:

1. v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza.

Avšak v konaniach, ktorých predmetom je nájom nehnuteľnosti na dočasné súkromné použitie na dobu maximálne šesť za sebou nasledujúcich mesiacov, právomoc majú tiež súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má bydlisko žalovaný, za predpokladu, že nájomca je fyzická osoba a že prenajímateľ a nájomca majú bydlisko v tom istom štáte viazanom týmto dohovorom;

2. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť založenia, neplatnosť alebo zánik obchodných spoločností alebo iných právnických osôb alebo združení fyzických alebo právnických osôb, alebo platnosť rozhodnutí ich orgánov, súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom má spoločnosť, právnická osoba alebo združenie sídlo. Súd určí toto sídlo podľa vlastných noriem medzinárodného práva súkromného;

3. v konaniach, ktorých predmetom je platnosť zápisov do verejného registra, súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa vedie register;

4. v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti patentov, ochranných známok, priemyselných vzorov alebo iných obdobných práv, ktoré sa registrujú alebo na ktoré sa udeľuje ochrana, bez ohľadu na to, či je táto otázka predmetom žaloby alebo obrany proti žalobe, súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom bolo požiadané o registráciu alebo udelenie ochrany, v ktorom sa registrácia alebo udelenie ochrany vykonali alebo sa podľa ustanovení predpisu Spoločenstva alebo medzinárodného dohovoru považujú za vykonané.

Bez toho, aby bola dotknutá právomoc Európskeho patentového úradu podľa Dohovoru o udeľovaní európskych patentov podpísaného 5. októbra 1973 v Mníchove, majú súdy každého štátu viazaného týmto dohovorom výlučnú právomoc bez ohľadu na bydlisko v konaniach týkajúcich sa registrácie alebo platnosti akéhokoľvek európskeho patentu udeleného pre tento štát bez ohľadu na to, či je táto otázka predmetom žaloby alebo obrany proti žalobe.

5. v konaniach o výkon rozsudku súdy štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa rozsudok vykonal alebo sa má vykonať.

Oddiel 7

Voľba právomoci

Článok 23

1. Ak sa účastníci zmluvy, z ktorých jeden alebo viacerí majú bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, dohodli, že súd alebo súdy štátu viazaného týmto dohovorom majú mať právomoc na riešenie sporov, ktoré vznikli alebo môžu vzniknúť v súvislosti s konkrétnym právnym vzťahom, v tom prípade má právomoc tento súd alebo tieto súdy. Táto právomoc súdu je výlučná, ak sa účastníci nedohodli inak. Takáto dohoda o voľbe právomoci musí byť buď:

a) písomná alebo písomne potvrdená alebo

b) vo forme, ktorá je v súlade s praxou, ktorú medzi sebou zaviedli účastníci zmluvy, alebo

c) v medzinárodnom obchode vo forme, ktorá je v súlade so zvyklosťami, ktoré sú alebo majú byť účastníkom zmluvy známe, a ktorá je v takomto obchode dobre známa účastníkom zmlúv daného zmluvného typu v konkrétnej obchodnej oblasti, pričom títo účastníci zmlúv ju obvykle dodržiavajú.

2. Každé oznámenie uskutočnené elektronickými prostriedkami, ktoré poskytujú trvalý záznam o dohode, je rovnocenné „písomnej“ forme.

3. Ak takúto dohodu uzatvoria účastníci, z ktorých žiadny nemá bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, súdy ostatných štátov viazaných týmto dohovorom nemajú právomoc na riešenie ich sporov okrem prípadu, že zvolený súd alebo zvolené súdy odmietli svoju právomoc vykonávať.

4**.** Súd alebo súdy štátu viazaného týmto dohovorom, ktorých právomoc bola založená listinou zriaďujúcou poručnícky fond („trust“), majú výlučnú právomoc v konaniach vedených proti zriaďovateľovi, správcovi alebo oprávnenému, ak ide o vzťahy medzi týmito osobami alebo o ich práva či povinnosti vyplývajúce z poručníckeho fondu.

5. Dohody alebo ustanovenia listiny zriaďujúcej poručnícky fond o voľbe právomoci sú právne neúčinné, ak sú v rozpore s ustanoveniami článkov 13, 17 alebo 21 alebo ak súdy, ktorých právomoc sa má nimi vylúčiť, majú výlučnú právomoc podľa článku 22.

Článok 24

Okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto dohovoru má právomoc súd štátu viazaného týmto dohovorom vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

Oddiel 8

Skúmanie právomoci a prípustnosti

Článok 25

Ak má súd štátu viazaného týmto dohovorom konať o nároku, ktorého podstatou je vec patriaca do výlučnej právomoci súdov iného štátu viazaného týmto dohovorom podľa článku 22, tento súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Článok 26

1. Ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom štáte viazanom týmto dohovorom, žalovaná na súde iného štátu viazaného týmto dohovorom a nedostaví sa na tento súd, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, ak jeho právomoc nevyplýva z ustanovení tohto dohovoru.

2. Súd preruší konanie dovtedy, kým sa nepreukáže, že žalovaný mal možnosť prevziať písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocennú písomnosť v dostatočnom čase, aby mohol pripraviť svoju obhajobu, alebo sa na tento účel prijali všetky potrebné opatrenia.

3. Namiesto ustanovení odseku 2 sa uplatňuje článok 15 Haagskeho dohovoru z 15. novembra 1965 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v cudzine v občianskych a obchodných veciach, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela doručiť podľa tohto dohovoru.

4. Členské štáty Európskeho spoločenstva viazané nariadením Rady (ES) č. 1348/2000 z 29. mája 2000 alebo Dohodou medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach, ktorá bola podpísaná v Bruseli 19. októbra 2005, uplatnia vo svojich vzájomných vzťahoch ustanovenie článku 19 tohto nariadenia, ak sa písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť musela doručiť podľa tohto nariadenia alebo tejto dohody.

Oddiel 9

Prekážka začatej veci — súvisiace veci

Článok 27

1. Ak sa vedú konania v tej istej veci medzi tými istými účastníkmi na súdoch rôznych štátov viazaných týmto dohovorom, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, aj bez návrhu preruší konanie, až kým sa nepreukáže právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať.

2. Ak sa preukáže právomoc súdu, ktorý ako prvý začal konať, každý súd okrem súdu, ktorý začal konať ako prvý, odmietne svoju právomoc v prospech tohto súdu.

Článok 28

1. Ak sa koná o súvisiacich veciach na súdoch rôznych štátov viazaných týmto dohovorom, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, môže prerušiť konanie.

2. Ak ide o konania na prvom stupni, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, môže tiež na návrh jedného z účastníkov odmietnuť svoju právomoc, ak súd, ktorý začal konať ako prvý, má právomoc rozhodovať v daných veciach a ak právny poriadok jeho štátu pripúšťa ich spojenie.

3. Na účely tohto článku sa veci považujú za súvisiace, ak sú navzájom tak úzko spojené, že je vhodné prerokovať a rozhodnúť ich spoločne, a tak predísť riziku nezlučiteľných rozsudkov vydaných v samostatných konaniach.

Článok 29

Ak veci patria do výlučnej právomoci niekoľkých súdov, každý súd, ktorý nezačal konať ako prvý, odmietne svoju právomoc v prospech tohto súdu.

Článok 30

Na účely tohto oddielu sa konanie na súde považuje za začaté:

1. momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde za predpokladu, že žalobca neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil doručenie žalovanému, alebo

2. ak sa písomnosť musí doručiť pred jej podaním na súde, momentom jej prevzatia orgánom zodpovedným za doručenie za predpokladu, že žalobca neopomenul následne prijať kroky, ktoré musel prijať, aby zabezpečil podanie písomnosti na súde.

Oddiel 10

Predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení

Článok 31

Na súdoch štátov viazaných týmto dohovorom možno podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku daného štátu, aj keby podľa tohto dohovoru mali právomoc rozhodovať vo veci samej súdy iného štátu viazaného týmto dohovorom.

HLAVA III

UZNÁVANIE A VÝKON

Článok 32

Na účely tohto dohovoru „rozsudok“ znamená každé rozhodnutie súdu alebo tribunálu štátu viazaného týmto dohovorom, bez ohľadu na jeho označenie, vrátane uznesenia, nariadenia, rozhodnutia alebo exekučného príkazu, ako aj určenia trov alebo výdavkov súdnym úradníkom.

Oddiel 1

Uznávanie

Článok 33

1. Rozsudok vydaný v štáte viazanom týmto dohovorom sa uznáva v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom bez osobitného konania.

2. Ak je otázka uznania rozsudku predmetom sporu, môže zainteresovaný účastník postupom upraveným v oddiele 2 a 3 tejto hlavy navrhnúť vydanie rozhodnutia o uznaní rozsudku.

3. Ak výsledok konania na súde štátu viazaného týmto dohovorom závisí od posúdenia uznania ako predbežnej otázky, tento súd má v tejto otázke právomoc.

Článok 34

Rozsudok sa neuzná:

1. ak je uznanie v zjavnom rozpore s verejným poriadkom štátu, v ktorom sa o uznanie žiada;

2. v prípade, že bol vydaný bez účasti žalovaného v konaní, ak sa mu nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu, okrem prípadu, že žalovaný opomenul začať konanie, ktorým by napadol rozsudok, keď tak mohol urobiť;

3. ak je nezlučiteľný s rozsudkom vydaným v spore medzi rovnakými účastníkmi v štáte, v ktorom sa žiada o uznanie;

4. ak je nezlučiteľný so skorším rozsudkom vydaným v inom štáte viazanom týmto dohovorom alebo v treťom štáte v rovnakej veci a medzi rovnakými účastníkmi za predpokladu, že skorší rozsudok spĺňa podmienky na jeho uznanie v štáte viazanom týmto dohovorom, v ktorom sa žiada o uznanie.

Článok 35

1. Rozsudok sa okrem toho neuzná, ak je v rozpore s oddielmi 3, 4 alebo 6 hlavy II alebo v prípade uvedenom v článku 68. Uznanie rozsudku možno takisto odmietnuť v každom z prípadov uvedených v článku 64 ods. 3 alebo v článku 67 ods. 4.

2. Pri skúmaní skutočností, na ktorých bola založená právomoc podľa predchádzajúceho odseku, súd alebo orgán, ktorý koná o uznaní, je viazaný skutkovými zisteniami, na ktorých súd štátu pôvodu založil svoju právomoc.

3. S výnimkou ustanovení odseku 1 sa právomoc súdu štátu pôvodu nesmie skúmať. Kritéria, na ktorých sa založila právomoc, sa nesmú skúmať z hľadiska rozporu s verejným poriadkom podľa článku 34 ods. 1.

Článok 36

Za žiadnych okolností sa nesmie cudzí rozsudok skúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.

Článok 37

1. Súd štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa žiada o uznanie rozsudku vydaného v inom štáte viazanom týmto dohovorom, môže prerušiť konanie, ak sa proti rozsudku podal riadny opravný prostriedok.

2. Súd štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom sa žiada o uznanie rozsudku vydaného v Írsku alebo v Spojenom kráľovstve, môže prerušiť konanie, ak sa výkon v štáte pôvodu odložil z dôvodu podania odvolania.

Oddiel 2

Výkon

Článok 38

1. Rozsudok vydaný v štáte viazanom týmto dohovorom a vykonateľný v tomto štáte sa vykoná v inom štáte viazanom týmto dohovorom, ak tam bol vyhlásený za vykonateľný na návrh zainteresovaného účastníka.

2. V Spojenom kráľovstve sa však takýto rozsudok vykoná v Anglicku alebo Walese, Škótsku alebo Severnom Írsku, ak na návrh zainteresovaného účastníka bol zaregistrovaný na účely výkonu v danom územnom celku Spojeného kráľovstva.

Článok 39

1. Návrh sa podáva súdu alebo príslušnému orgánu uvedenému v zozname v prílohe II.

2. Miestna príslušnosť sa určí podľa miesta bydliska účastníka, proti ktorému sa rozsudok má vykonať, alebo podľa miesta výkonu.

Článok 40

1. Podanie návrhu sa spravuje právnym poriadkom štátu, v ktorom sa žiada o výkon.

2. Navrhovateľ musí uviesť adresu na doručovanie písomností v obvode súdu, na ktorý podal návrh. Ak však právny poriadok štátu, v ktorom sa žiada o výkon, neupravuje uvádzanie tejto adresy, navrhovateľ si určí procesného zástupcu.

3. K návrhu treba pripojiť písomnosti uvedené v článku 53.

Článok 41

Rozsudok sa vyhlási za vykonateľný ihneď po splnení formálnych náležitostí podľa článku 53 bez skúmania podľa článku 34 a 35. Účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, nemá v tomto štádiu konania právo robiť žiadne podania týkajúce sa návrhu.

Článok 42

1. Rozhodnutie o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti sa bez odkladu oznámi navrhovateľovi spôsobom upraveným právnym poriadkom štátu, v ktorom sa žiada o výkon.

2. Vyhlásenie vykonateľnosti sa doručí účastníkovi, proti ktorému sa o výkon žiada, spolu s rozsudkom, ak mu už nebol doručený skôr.

Článok 43

1. Proti rozhodnutiu o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti sa môže odvolať každý z účastníkov.

2. Odvolanie sa podáva súdu uvedenému v zozname v prílohe III.

3. O odvolaní sa koná podľa noriem upravujúcich sporové konanie.

4. Ak sa účastník, proti ktorému sa žiada o výkon, nedostaví na odvolací súd v konaní o odvolaní, ktoré podal navrhovateľ, uplatní sa článok 26 ods. 2 až 4, aj keď účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, nemá bydlisko v žiadnom zo štátov viazaných týmto dohovorom.

5. Odvolanie proti vyhláseniu vykonateľnosti sa musí podať do jedného mesiaca od jeho doručenia. Ak má účastník, proti ktorému sa o výkon žiada, bydlisko v inom štáte viazanom týmto dohovorom, než v ktorom sa vydalo vyhlásenie vykonateľnosti, lehota na odvolanie je dva mesiace a začína plynúť odo dňa doručenia buď tejto osobe do jej vlastných rúk, alebo do jej miesta pobytu. Predĺženie tejto lehoty z dôvodu vzdialenosti nie je prípustné.

Článok 44

Rozsudok vydaný v odvolacom konaní možno napadnúť len opravným prostriedkom uvedeným v prílohe IV.

Článok 45

1. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44, môže odmietnuť vydať alebo zrušiť vydané vyhlásenie vykonateľnosti len na základe jedného z dôvodov uvedených v článkoch 34 a 35. Svoje rozhodnutie vydá bez odkladu.

2. Za žiadnych okolností sa nesmie cudzí rozsudok skúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.

Článok 46

1. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44, môže na návrh účastníka, proti ktorému sa o výkon žiada, prerušiť konanie, ak sa proti rozsudku podal riadny opravný prostriedok v štáte pôvodu, alebo ak odvolacia lehota ešte neuplynula; v tomto druhom prípade môže súd určiť lehotu, v ktorej sa tento opravný prostriedok musí podať.

2. V prípade rozsudku vydaného v Írsku alebo v Spojenom kráľovstve sa za riadny opravný prostriedok na účely odseku 1 považuje akýkoľvek druh odvolania existujúci v štáte pôvodu.

3. Súd môže výkon podmieniť zložením záruky podľa svojho uváženia.

Článok 47

1. Ak sa podľa tohto dohovoru musí rozsudok uznať, nič nebráni navrhovateľovi, aby využil možnosť podať návrh na vydanie predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení podľa právneho poriadku dožiadaného štátu bez potreby vyhlásenia vykonateľnosti podľa článku 41.

2. Vyhlásenie vykonateľnosti je spojené s oprávnením vydať akékoľvek ochranné opatrenie.

3. Počas odvolacej lehoty podľa článku 43 ods. 5 proti vyhláseniu vykonateľnosti a do rozhodnutia o odvolaní sa nesmú prijať žiadne opatrenia smerujúce k výkonu, okrem ochranných opatrení týkajúcich sa majetku účastníka, proti ktorému sa žiada o výkon.

Článok 48

1. Ak sa cudzí rozsudok týka viacerých vecí a vyhlásenie vykonateľnosti nemožno vydať vo všetkých týchto veciach, súd alebo príslušný orgán ho vydá v jednej veci alebo niekoľkých veciach.

2. Navrhovateľ môže podať návrh na vyhlásenie vykonateľnosti týkajúce sa častí rozsudku.

Článok 49

Cudzí rozsudok, ktorým sa ukladá povinnosť opakovanej platby z titulu sankcie, je vykonateľný v štáte, v ktorom sa o výkon žiada, len vtedy, ak výšku platby určili s konečnou platnosťou súdy štátu pôvodu.

Článok 50

1. Navrhovateľ, ktorému sa v štáte pôvodu poskytla úplná alebo čiastočná bezplatná právna pomoc alebo oslobodenie od platenia trov alebo výdavkov, má v konaní podľa tohto

oddielu nárok na poskytnutie najvýhodnejšej právnej pomoci alebo najrozsiahlejšieho oslobodenia od platenia trov alebo výdavkov podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.

2. Navrhovateľ, ktorý podáva návrh na výkon rozhodnutia, ktoré vydal správny orgán v Dánsku, na Islande alebo v Nórsku vo veci výživného, však môže v dožiadanom štáte požiadať o poskytnutie výhod uvedených v odseku 1, ak predloží potvrdenie vydané dánskym, islandským alebo nórskym ministerstvom spravodlivosti o tom, že spĺňa ekonomické kritériá potrebné na poskytnutie úplnej alebo čiastočnej bezplatnej právnej pomoci alebo oslobodenia od platenia trov alebo výdavkov.

Článok 51

Od účastníka, ktorý v jednom štáte viazanom týmto dohovorom žiada o výkon rozsudku vydaného v inom štáte viazanom týmto dohovorom, nemožno požadovať zloženie záruky, zálohy alebo preddavku, bez ohľadu na ich označenie, z dôvodu, že je cudzím štátnym občanom alebo že nemá bydlisko alebo pobyt v štáte, v ktorom sa o výkon žiada.

Článok 52

V štáte, v ktorom sa žiada o výkon, nemožno za konanie o vydanie vyhlásenia vykonateľnosti vyberať poplatok, odvod alebo inú platbu vypočítanú z výšky vymáhaného nároku.

Oddiel 3

Spoločné ustanovenia

Článok 53

1. Účastník, ktorý žiada o uznanie alebo vydanie vyhlásenia vykonateľnosti, predloží rovnopis rozsudku, ktorý spĺňa požiadavky na preukázanie jeho pravosti.

2. Účastník, ktorý žiada o vyhlásenie vykonateľnosti, tiež predloží osvedčenie uvedené v článku 54, bez toho, aby bol dotknutý článok 55.

Článok 54

Súd alebo príslušný orgán štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom bol vydaný rozsudok, vydá na návrh zainteresovaného účastníka osvedčenie podľa vzoru uvedeného v prílohe V tohto dohovoru.

Článok 55

1. Ak sa nepredloží osvedčenie podľa článku 54, súd alebo príslušný orgán môže určiť lehotu na jeho predloženie alebo prijať rovnocennú listinu, alebo upustiť od jej predloženia, ak považuje predložené údaje za postačujúce.

2. Ak súd alebo príslušný orgán o to požiada, predloží sa preklad listín. Preklad overí osoba na to oprávnená v niektorom zo štátov viazaných týmto dohovorom.

Článok 56

V prípade listín uvedených v článku 53 a článku 55 ods. 2 alebo v prípade listiny, ktorou sa určuje procesný zástupca, sa nevyžaduje vyššie overenie alebo splnenie podobnej formálnej náležitosti.

HLAVA IV

VEREJNÉ LISTINY A SÚDNE ZMIERY

Článok 57

1. Listina, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina a ktorá je vykonateľná v jednom štáte viazanom týmto dohovorom, sa vyhlási za vykonateľnú aj v inom štáte viazanom týmto dohovorom na návrh podaný postupom upraveným v článku 38 a nasledujúcich. Súd, ktorý koná o odvolaní podľa článku 43 alebo článku 44, zamietne alebo zruší vyhlásenie vykonateľnosti, len ak je výkon listiny v zjavnom rozpore s verejným poriadkom dožiadaného štátu.

2. Dohody o vyživovacej povinnosti uzatvorené so správnymi orgánmi alebo nimi overené, sa tiež považujú za vykonateľné verejné listiny podľa odseku 1.

3. Predložená listina musí spĺňať požiadavky na preukázanie jej pravosti v štáte pôvodu.

4. Oddiel 3 hlavy III sa uplatní primerane. Príslušný orgán štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom bola vykonateľná verejná listina vyhotovená alebo zaregistrovaná, vydá na žiadosť zainteresovaného účastníka osvedčenie podľa vzoru uvedeného v prílohe VI tohto dohovoru.

Článok 58

Zmier schválený súdom v konaní, ktorý je vykonateľný v štáte viazanom týmto dohovorom, v ktorom bol uzavretý, je vykonateľný v dožiadanom štáte za rovnakých podmienok ako verejné listiny. Súd alebo príslušný orgán štátu viazaného týmto dohovorom, v ktorom bol zmier schválený, vydá na žiadosť zainteresovaného účastníka osvedčenie podľa vzoru uvedeného v prílohe V tohto dohovoru.

HLAVA V

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 59

1. Na určenie, či má účastník bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije vnútroštátny právny poriadok svojho štátu.

2. Ak účastník nemá bydlisko v štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, na určenie, či má účastník bydlisko v inom štáte viazanom týmto dohovorom, súd použije právny poriadok tohto štátu.

Článok 60

1. Na účely tohto dohovoru obchodná spoločnosť alebo iná právnická osoba alebo združenie fyzických alebo právnických osôb má bydlisko v mieste, kde má:

a) registrované sídlo alebo

b) ústrednú správu alebo

c) hlavnú prevádzkareň.

2. Na účely Spojeného kráľovstva a Írska sa „registrovaným sídlom“ rozumie „registered office“, alebo pri jeho absencii „place of incorporation“ (miesto nadobudnutia právnej subjektivity), alebo pri jeho absencii miesto, podľa ktorého právneho poriadku došlo k „formation“ (zriadeniu).

3. Na určenie, či má poručnícky fond („trust“) bydlisko v štáte viazanom týmto dohovorom, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd uplatní normy medzinárodného práva súkromného svojho štátu.

Článok 61

Bez toho, aby boli dotknuté priaznivejšie ustanovenia vnútroštátnych právnych noriem, osoby s bydliskom v štáte viazanom týmto dohovorom, proti ktorým konajú trestné súdy iného štátu viazaného týmto dohovorom, ktorého nie sú štátnymi občanmi, pre neúmyselný trestný čin, môžu obhajovať osoby, ktoré sú na to kvalifikované, aj v ich neprítomnosti. Súd, ktorý vo veci koná, však môže nariadiť osobnú účasť obžalovaného; ak sa nedostaví, rozsudok vydaný vo veci občianskoprávneho nároku bez toho, aby tento mal príležitosť zabezpečiť si obhajobu, sa nemusí uznať alebo vykonať v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom.

Článok 62

Na účely tohto dohovoru sa výrazom „súd“ rozumejú všetky orgány, ktorým štát viazaný týmto dohovorom priznáva právomoc vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti tohto dohovoru.

HLAVA VI

PRECHODNÉ USTANOVENIA

Článok 63

1. Tento dohovor sa vzťahuje iba na súdne konania začaté a na listiny, ktoré boli náležite vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny, po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru v štáte pôvodu a v prípade, ak sa žiada o uznanie alebo výkon rozsudku alebo verejných listín, v dožiadanom štáte.

2. Ak sa však konanie v štáte pôvodu začalo pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru, rozsudky vydané neskôr sa uznajú a vykonajú v súlade s hlavou III:

a) ak sa konanie v štáte pôvodu začalo po nadobudnutí platnosti Lugánskeho dohovoru zo 16. septembra 1988 v štáte pôvodu aj v dožiadanom štáte;

b) vo všetkých ostatných prípadoch, ak bola právomoc založená na kritériách zodpovedajúcich kritériám uvedených v hlave II alebo v dohovore uzatvorenom medzi štátom pôvodu a dožiadaným štátom, ktorý platil v čase začatia konania.

HLAVA VII

VZŤAH K NARIADENIU RADY (ES) Č. 44/2001 A K INÝM PREDPISOM

Článok 64

1. Tento dohovor nemá vplyv na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ako aj všetkých jeho zmien a doplnení, členskými štátmi Európskeho spoločenstva, Dohovoru o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísaného v Bruseli 27. septembra 1968, a Protokolu o výklade tohto dohovoru Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev, podpísanom v Luxemburgu 3. júna 1971, v znení dohovorov o pristúpení k uvedenému dohovoru a uvedeného protokolu štátmi, ktoré pristúpili k Európskym spoločenstvám, ako aj Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísanom v Bruseli 19. októbra 2005.

2. Tento dohovor sa však použije vždy:

a) vo veciach právomoci, ak má žalovaný bydlisko na území štátu, kde sa uplatňuje tento dohovor, ale neuplatňuje sa predpis uvedený v odseku 1 tohto článku**,** alebo ak podľa článku 22 alebo článku 23 tohto dohovoru patrí právomoc súdom tohto štátu;

b) pokiaľ ide o prebiehajúce konanie alebo súvisiace konania podľa článku 27 a článku 28, ak sa konanie začne v štáte, kde sa uplatňuje dohovor, ale neuplatňuje sa predpis uvedený v odseku 1 tohto článku, a v štáte, kde sa uplatňuje tento dohovor, ako aj predpis uvedený v odseku 1 tohto článku.

c) vo veciach uznávania a výkonu, ak sa ani v štáte pôvodu, ani v dožiadanom štáte neuplatňuje predpis uvedený v odseku 1 tohto článku.

3. Popri dôvodoch uvedených v hlave III možno odmietnuť uznanie alebo výkon, ak sa kritérium právomoci, na ktorom bol rozsudok založený, líši od dôvodu vyplývajúceho z tohto dohovoru a uznanie alebo výkon sa navrhuje proti účastníkovi, ktorý má bydlisko v štáte, kde sa uplatňuje tento dohovor, ale neuplatňuje sa predpis uvedený v odseku 1 tohto článku, pokiaľ rozsudok nemožno uznať alebo vykonať inak podľa žiadnej právnej normy v dožiadanom štáte.

Článok 65

Pokiaľ nie je v článku 63 ods. 2, článku 66 a článku 67 ustanovené inak, týmto dohovorom sa vo vzťahoch medzi štátmi viazanými týmto dohovorom nahrádzajú dohovory uzatvorené medzi dvoma alebo viacerými z týchto štátov, ktorých predmet úpravy je totožný s predmetom úpravy tohto dohovoru. Nahrádzajú sa najmä dohovory uvedené v prílohe VII.

Článok 66

1. Dohovory uvedené v článku 65 zostávajú naďalej účinné, pokiaľ ide o veci, na ktoré sa tento dohovor nevzťahuje.

2. Zostávajú naďalej účinné vo vzťahu k rozsudkom, ktoré boli vydané a náležite vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru.

Článok 67

1. Týmto dohovorom nie sú dotknuté žiadne dohovory, ktorými sú zmluvné strany a/alebo štáty viazané týmto dohovorom viazané a ktoré v konkrétnych veciach upravujú právomoc, uznávanie alebo výkon rozsudkov. Bez toho, aby boli dotknuté záväzky vyplývajúce z iných dohôd medzi niektorými zmluvnými stranami, nebráni tento dohovor zmluvným stranám v uzatváraní takýchto dohovorov.

2. Tento dohovor nebráni súdu štátu viazaného týmto dohovorom a dohovorom upravujúcim konkrétnu vec vo výkone právomoci v súlade s takýmto dohovorom, aj keď žalovaný má bydlisko v inom štáte viazanom týmto dohovorom, ktorý nie je zmluvnou stranou takéhoto dohovoru. Súd, ktorý vo veci koná, vždy použije článok 26 tohto dohovoru.

3. Rozsudky, ktoré vydal v štáte viazanom týmto dohovorom súd pri výkone právomoci upravenej v dohovore o konkrétnej veci, sa uznajú a vykonajú v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom v súlade s hlavou III tohto dohovoru.

4. Popri dôvodoch uvedených v hlave III možno odmietnuť uznanie alebo výkon, ak dožiadaný štát nie je viazaný dohovorom v konkrétnej veci a osoba, proti ktorej sa navrhuje uznanie alebo výkon, má bydlisko v tomto štáte, alebo ak je dožiadaný štát členským štátom Európskeho spoločenstva, a pokiaľ ide o dohovory, ktoré by muselo uzavrieť Európske spoločenstvo, v ktoromkoľvek z jeho členských štátov, pokiaľ rozsudok nemožno uznať alebo vykonať inak podľa ktorejkoľvek právnej normy v dožiadanom štáte.

5. Ak sa v dohovore o špecifickej veci, ktorého zmluvnými stranami je štát pôvodu, ako aj dožiadaný štát, ustanovujú podmienky uznávania alebo výkonu rozsudkov, použijú sa tieto podmienky. Vždy možno použiť ustanovenia tohto dohovoru, ktoré sa týkajú postupu uznávania a výkonu rozsudkov.

Článok 68

1. Týmto dohovorom nie sú dotknuté dohody, ktorými sa štáty viazané týmto dohovorom zaviazali pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru, že nebudú uznávať rozsudky vydané v iných štátoch viazaných týmto dohovorom proti žalovaným, ktorí majú bydlisko alebo obvyklý pobyt v treťom štáte, ak by v prípadoch uvedených v článku 4 mohol byť základom vydania rozsudku iba dôvod právomoci uvedený v článku 3 ods. 2. Bez toho, aby boli dotknuté záväzky vyplývajúce z iných dohôd medzi niektorými zmluvnými stranami, tento dohovor nebráni zmluvným stranám v uzatváraní takýchto dohovorov.

2. Zmluvná strana sa však nemôže voči tretiemu štátu zaviazať, že neuzná rozsudok, ktorý vydal v inom štáte viazanom týmto dohovorom súd, ktorý založil svoju právomoc na skutočnosti, že na území tohto štátu sa nachádza majetok patriaci žalovanému, alebo na tom, že žalobca zaistil majetok, ktorý sa tam nachádza:

a) ak sa podaná žaloba týka potvrdenia alebo určenia vlastníckeho práva alebo držby k tomuto majetku, žalobca sa v nej domáha určenia oprávnenia nakladať s týmto majetkom alebo vyplýva z inej skutočnosti týkajúcej sa tohto majetku, alebo

b) ak sa majetkom zabezpečuje dlh, ktorý je predmetom žaloby.

HLAVA VIII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 69

1. Tento dohovor je otvorený na podpis pre Európske spoločenstvo, Dánsko a pre štáty, ktoré sú v čase jeho otvorenia na podpis členmi Európskeho združenia voľného obchodu.

2. Dohovor podlieha ratifikácii jeho signatármi. Ratifikačné listiny budú uložené na Švajčiarskej federálnej rade, ktorá bude depozitárom tohto dohovoru.

3. V čase ratifikácie môžu zmluvné strany predložiť vyhlásenia v súlade s článkami I, II a III protokolu 1.

4. Dohovor nadobúda platnosť prvým dňom šiesteho mesiaca nasledujúceho po dni, v ktorý Európske spoločenstvo a člen Európskeho združenia voľného obchodu uložia svoje ratifikačné listiny.

5. Dohovor nadobúda platnosť vo vzťahu k inej zmluvnej strane prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po uložení jej ratifikačnej listiny.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 3 ods. 3 protokolu 2, sa týmto dohovorom nahrádza dohovor o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach podpísaný v Lugane 16. septembra 1988 odo dňa nadobudnutia jeho platnosti v súlade s predchádzajúcimi odsekmi 4 a 5. Každým odkazom na Lugánsky dohovor z roku 1988 v iných predpisoch sa rozumie odkaz na tento dohovor.

7. Pokiaľ ide o vzťahy medzi členskými štátmi Európskeho spoločenstva a mimoeurópskych území uvedených v článku 70 ods. 1 písm. b), dohovorom sa nahrádza Dohovor o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Bruseli 27. septembra 1968, a protokol o výklade tohto dohovoru Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev, podpísaný v Luxemburgu 3. júna 1971, v znení dohovorov o pristúpení štátov pristupujúcich k Európskym spoločenstvám k uvedenému dohovoru a uvedenému protokolu odo dňa nadobudnutia platnosti tohto dohovoru vo vzťahu k týmto územiam v súlade s článkom 73 ods. 2.

Článok 70

1. Po nadobudnutí platnosti bude tento dohovor otvorený na pristúpenie pre:

a) štáty, ktoré sa po otvorení tohto dohovoru na podpis stanú členmi Európskeho združenia voľného obchodu, za podmienok uvedených v článku 71;

b) členské štáty Európskeho spoločenstva konajúce v mene niektorých mimoeurópskych území, ktoré sú súčasťou územia týchto členských štátov, alebo za vonkajšie vzťahy ktorých tieto členské štáty zodpovedajú, za podmienok uvedených v článku 71;

c) každý iný štát za podmienok uvedených v článku 72.

2. Štáty uvedené v odseku 1, ktoré sa chcú stať zmluvnou stranou tohto dohovoru, doručia svoju žiadosť depozitárovi. K žiadosti, vrátane informácií uvedených v článkoch 71 a 72, sa priloží preklad do anglického a francúzskeho jazyka.

Článok 71

1. Každý štát uvedený v článku 70 ods. 1 písm. a) a b), ktorý sa chce stať zmluvnou stranou tohto dohovoru,

a) oznámi informácie potrebné na uplatňovanie tohto dohovoru;

b) môže predložiť vyhlásenia podľa článkov I a III protokolu 1.

2. Depozitár postúpi všetky informácie, ktoré mu boli doručené podľa odseku 1, ostatným zmluvným stranám pred uložením listiny o pristúpení príslušného štátu.

Článok 72

1. Každý štát uvedený v článku 70 ods. 1 písm. c), ktorý sa chce stať zmluvnou stranou tohto dohovoru,

a) oznámi informácie potrebné na uplatňovanie tohto dohovoru;

b) môže predložiť vyhlásenia podľa článkov I a III protokolu 1; a

c) predloží depozitárovi informácie najmä o:

1) svojom súdnom systéme, vrátane informácií o vymenúvaní a nezávislosti sudcov;

2) svojom vnútroštátnom práve, ktoré upravuje občianske súdne konanie a výkon rozsudkov; a

3) svojom medzinárodnom práve súkromnom, ktoré sa týka občianskeho súdneho konania.

2. Depozitár postúpi všetky informácie, ktoré mu boli doručené podľa odseku 1, ostatným zmluvným stranám pred vyzvaním príslušného štátu, aby pristúpil k dohovoru, v súlade s odsekom 3 tohto článku.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4, depozitár vyzve príslušný štát, aby pristúpil k dohovoru, iba ak s tým jednomyseľne súhlasia zmluvné strany. Zmluvné strany sa budú snažiť predložiť svoje súhlasné stanovisko najneskôr do jedného roka od výzvy depozitára.

4. Dohovor nadobúda platnosť iba vo vzťahoch medzi pristupujúcim štátom a zmluvnými stranami, ktoré nevzniesli námietky proti pristúpeniu do prvého dňa tretieho mesiaca nasledujúceho po uložení listiny o pristúpení.

Článok 73

1. Listiny o pristúpení budú uložené u depozitára.

2. Vo vzťahu k pristupujúcemu štátu uvedenému v článku 70 dohovor nadobúda platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po uložení jeho listiny o pristúpení. Od tohto okamihu sa pristupujúci štát považuje za zmluvnú stranu dohovoru.

3. Každá zmluvná strana môže predložiť depozitárovi znenie tohto dohovoru v jazyku alebo jazykoch príslušnej zmluvnej strany, ktoré bude autentické, ak sa tak dohodnú zmluvné strany v súlade s článkom 4 protokolu 2.

Článok 74

1. Tento dohovor sa uzatvára na dobu neurčitú.

2. Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vypovedať dohovor zaslaním oznámenia depozitárovi.

3. Výpoveď nadobúda účinnosť ku koncu kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa doručenia oznámenia o výpovedi depozitárovi.

Článok 75

Prílohami tohto dohovoru sú:

- protokol 1 o niektorých otázkach právomoci, postupu a výkonu;

- protokol 2 o jednotnom výklade tohto dohovoru a o stálom výbore;

- protokol 3 o uplatňovaní článku 67 tohto dohovoru;

- prílohy I až IV a príloha VII s informáciami týkajúcimi sa uplatňovania tohto dohovoru;

- prílohy V a VI, v ktorých sú uvedené osvedčenia podľa článkov 54, 58 a 57 tohto dohovoru;

- príloha VIII, v ktorej sú uvedené autentické jazyky podľa článku 79 tohto dohovoru; a

- príloha IX o uplatňovaní článku II protokolu 1.

Tieto protokoly a prílohy sú neoddeliteľnou súčasťou tohto dohovoru.

Článok 76

Bez toho, aby bol dotknutý článok 77, môže každá zmluvná strana požiadať o revíziu tohto dohovoru. Na tento účel depozitár zvolá stály výbor podľa článku 4 protokolu 2.

Článok 77

1. Zmluvné strany oznámia depozitárovi znenie všetkých zákonných ustanovení, ktorými sa menia a dopĺňajú zoznamy uvedené v prílohách I až IV, ako aj všetky vyškrtnutia zo zoznamu uvedeného v prílohe VII, alebo jeho doplnenia a dátum nadobudnutia ich platnosti. Toto oznámenie sa uskutoční v dostatočnom časovom predstihu pred nadobudnutím platnosti a priloží sa k nemu preklad do anglického a francúzskeho jazyka. Depozitár náležite upraví príslušné prílohy po vyžiadaní si vyjadrenia od stáleho výboru podľa článku 4 protokolu 2. Na tento účel zmluvné strany predložia preklad úprav do svojich jazykov.

2. Akúkoľvek zmenu alebo doplnenie príloh V až VI a VIII až IX tohto dohovoru prijíma stály výbor podľa článku 4 protokolu 2.

Článok 78

1. Depozitár upovedomí zmluvné strany o:

a) uložení každej ratifikačnej listiny alebo listiny o pristúpení;

b) dátumoch nadobudnutia platnosti tohto dohovoru vo vzťahu k zmluvným stranám;

c) každom doručenom vyhlásení podľa článkov I až IV protokolu 1;

d) každom uskutočnenom oznámení podľa článku 74 ods. 2, článku 77 ods. 1 a odseku 4 protokolu 3.

2. K oznámeniam sa priloží preklad do anglického a francúzskeho jazyka.

Článok 79

Tento dohovor, ktorý je vyhotovený v jedinom origináli v jazykoch uvedených v prílohe VIII, pričom všetky jeho znenia sú rovnako autentické, bude uložený vo Švajčiarskych federálnych archívoch. Švajčiarska federálna rada zašle osvedčený rovnopis každej zmluvnej strane.

PROTOKOL 1 o niektorých otázkach právomoci, postupu a výkonu

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY SA DOHODLI TAKTO:

Článok I

1. Súdne a mimosúdne písomnosti vyhotovené v štáte viazanom týmto dohovorom, ktoré sa musia doručiť osobám v inom štáte viazanom týmto dohovorom, sa odošlú v súlade s postupmi uvedenými v dohovoroch a dohodách, ktoré platia vo vzťahoch medzi týmito štátmi.

2. Pokiaľ zmluvná strana, na území ktorej sa majú písomnosti doručiť, vznesie u depozitára námietku prostredníctvom vyhlásenia, tieto písomnosti môžu takisto odoslať príslušní verejní úradníci štátu, v ktorom bola písomnosť vyhotovená, priamo príslušným verejným úradníkom štátu, v ktorom sa má doručiť adresátovi. V tomto prípade úradník štátu pôvodu zašle rovnopis písomnosti úradníkovi dožiadaného štátu, ktorý je príslušný na jej doručenie adresátovi. Písomnosť sa doručí spôsobom upraveným v právnom poriadku dožiadaného štátu. Doručenie sa zaznamená osvedčením, ktoré sa zašle priamo úradníkovi štátu pôvodu.

3. Členské štáty Európskeho spoločenstva, ktoré sú viazané nariadením Rady (ES) č. 1348/2000 z 29. mája 2000 alebo Dohodou medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych alebo obchodných veciach, podpísanej v Bruseli 19. októbra 2005, použijú vo svojich vzájomných vzťahoch toto nariadenie a túto dohodu.

Článok II

1. Právomoc upravená v článku 6 ods. 2 a v článku 11 v konaniach o záruke alebo ručení alebo v inom konaní súvisiacom s treťou osobou nemusí byť v celom rozsahu uplatniteľná v štátoch viazaných týmto dohovorom uvedených v prílohe IX. Každú osobu s pobytom v inom štáte viazanom týmto dohovorom možno žalovať na súdoch týchto štátov podľa zásad uvedených v prílohe IX.

2. V čase ratifikácie môže Európske spoločenstvo vyhlásiť, že konania uvedené v článku 6 ods. 2 a v článku 11 nemožno použiť v niektorých iných členských štátoch a poskytnúť informácie o zásadách, ktoré sa použijú.

3. Rozsudky vydané v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom na základe článku 6 ods. 2 alebo článku 11 sa uznávajú a vykonávajú v štátoch uvedených v odsekoch 1 a 2 v súlade s hlavou III. Akékoľvek prípadné účinky rozsudkov vydaných v týchto štátoch na tretie osoby v dôsledku použitia ustanovení odsekov 1 a 2 sa takisto uznávajú v ostatných štátoch viazaných týmto dohovorom.

Článok III

1. Švajčiarsko si pri ratifikácii vyhradzuje právo vyhlásiť, že nebude uplatňovať túto časť ustanovenia uvedeného v článku 34 ods. 2:

„okrem prípadu, že žalovaný opomenul začať konanie, ktorým by napadol rozsudok, keď tak mohol urobiť“.

Ak Švajčiarsko urobí takéto vyhlásenie, ostatné zmluvné strany uplatnia tú istú výhradu vo vzťahu k rozsudkom vydaným švajčiarskymi súdmi.

2. Zmluvné strany si môžu vo vzťahu k rozsudkom vydaným v pristupujúcom štáte podľa článku 70 ods. 1 písm. c) vyhlásením vyhradiť:

a) právo uvedené v odseku 1 a;

b) právo orgánu uvedeného v článku 39, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 41, preskúmať aj bez návrhu, či je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozsudku.

3. Ak zmluvná strana uplatnila takúto výhradu voči pristupujúcemu štátu podľa odseku 2, tento pristupujúci štát si môže vyhlásením vyhradiť rovnaké právo vo vzťahu k rozsudkom vydaným súdmi tejto zmluvnej strany.

4. S výnimkou výhrady uvedenej v odseku 1 sú vyhlásenia platné päť rokov a na konci tohto obdobia ich možno obnoviť. Zmluvná strana oznámi obnovenie vyhlásenia uvedeného v odseku 2 najneskôr šesť mesiacov pred koncom tohto obdobia. Pristupujúci štát môže obnoviť svoje vyhlásenie uskutočnené podľa odseku 3 iba po obnovení príslušného vyhlásenia podľa odseku 2.

Článok IV

Vyhlásenia uvedené v tomto protokole možno kedykoľvek vziať späť oznámením depozitárovi. K oznámeniu sa priloží preklad do anglického a francúzskeho jazyka. Zmluvné strany zabezpečia preklady do svojich jazykov. Každé takéto stiahnutie nadobúda účinnosť od prvého dňa tretieho mesiaca nasledujúceho po tomto oznámení.

PROTOKOL 2 o jednotnom výklade dohovoru a o stálom výbore

PREAMBULA

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

SO ZRETEĽOM na článok 75 tohto dohovoru,

BERÚC DO ÚVAHY značné prepojenie medzi týmto dohovorom, Lugánskym dohovorom z roku 1988 a predpismi uvedenými v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru,

BERÚC DO ÚVAHY, že Súdny dvor Európskych spoločenstiev má právomoc rozhodovať o výklade ustanovení predpisov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru,

BERÚC DO ÚVAHY, že tento dohovor sa stáva súčasťou predpisov Spoločenstva, a preto má Súdny dvor Európskych spoločenstiev právomoc rozhodovať o výklade ustanovení tohto dohovoru, pokiaľ ide o ich uplatňovanie súdmi členských štátov Európskeho spoločenstva,

UVEDOMUJÚC SI rozsudky vydané Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev týkajúce sa výkladu predpisov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru pred podpísaním tohto dohovoru a rozsudky vydané súdmi zmluvných strán Lugánskeho dohovoru z roku 1988 týkajúce sa uvedeného dohovoru pred podpísaním tohto dohovoru,

BERÚC DO ÚVAHY, že paralelná revízia Lugánskeho dohovoru z roku 1988 a Bruselského dohovoru, ktorá viedla k prijatiu revidovaného znenia týchto dohovorov, sa v podstatnej miere zakladala na uvedených rozsudkoch týkajúcich sa Bruselského dohovoru z roku 1968 a Lugánskeho dohovoru z roku 1988,

BERÚC DO ÚVAHY, že revidované znenie Bruselského dohovoru bolo začlenené po nadobudnutí platnosti Amsterdamskej zmluvy do nariadenia (ES) č. 44/2001,

BERÚC DO ÚVAHY, že toto revidované znenie bolo zároveň základom znenia tohto dohovoru,

ŽELAJÚC SI predísť, pričom v celom rozsahu rešpektujú nezávislosť súdov, odlišnému výkladu a dospieť k čo najjednotnejšiemu výkladu ustanovení tohto dohovoru a ustanovení nariadenia (ES) č. 44/2001, ktoré sú v podstatnej miere reprodukované v tomto dohovore, a iných predpisov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru,

SA DOHODLI TAKTO:

Článok 1

1. Každý súd pri uplatňovaní a výklade tohto dohovoru náležite prihliadne na zásady stanovené v každom relevantnom rozhodnutí týkajúcom sa príslušného(-ých) ustanovenia(-í) alebo akéhokoľvek podobného ustanovenia alebo akýchkoľvek podobných ustanovení Lugánskeho dohovoru z roku 1988 a predpisov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru, ktoré vydali súdy štátov viazaných týmto dohovorom a Súdny dvor Európskych spoločenstiev.

2. V prípade súdov členských štátov Európskeho spoločenstva sa záväzok ustanovený v odseku 1 použije bez toho, aby boli dotknuté ich záväzky vo vzťahu k Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev vyplývajúce zo zmluvy o založení Európskeho spoločenstva alebo z Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Dánskym kráľovstvom o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, podpísanej v Bruseli 19. októbra 2005**.**

Článok 2

Každý štát viazaný týmto dohovorom, ktorý nie je členským štátom Európskeho spoločenstva, má právo predložiť vyjadrenie alebo písomné pripomienky v súlade s článkom 23 protokolu o štatúte Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, ak súd alebo tribunál členského štátu Európskeho spoločenstva požiada Súdny dvor o predbežný nález v otázke výkladu tohto dohovoru alebo predpisov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru.

Článok 3

1. Komisia Európskych spoločenstiev vytvorí systém výmeny informácií týkajúcich sa príslušných rozsudkov, ktoré boli vydané podľa tohto dohovoru, ako aj príslušných rozsudkov podľa Lugánskeho dohovoru z roku 1988 a predpisov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru. Tento systém bude verejne prístupný a bude obsahovať rozsudky vydané súdmi posledného stupňa a Súdnym dvorom Európskych spoločenstiev, ako aj mimoriadne významné rozsudky, ktoré sa stali konečnými a boli vydané podľa tohto dohovoru, Lugánskeho dohovoru z roku 1988 a predpisov uvedených v článku 64 ods. 1 tohto dohovoru. Rozsudky budú roztriedené a bude k nim pripojené zhrnutie.

V rámci tohto systému budú príslušné orgány štátov viazaných týmto dohovorom poskytovať Komisii spomenuté rozsudky vydané súdmi týchto štátov.

2. Tajomník Súdneho dvora Európskych spoločenstiev pripraví výber prípadov, ktoré majú mimoriadny význam pre správne uplatňovanie dohovoru, a predstaví vybranú judikatúru na stretnutí expertov podľa článku 5 tohto protokolu.

3. Kým Európske spoločenstvá nevytvoria systém podľa odseku 1, Súdny dvor Európskych spoločenstiev bude viesť systém výmeny informácií zriadený na základe protokolu 2 Lugánskeho dohovoru z roku 1988 pre rozsudky vydané podľa tohto dohovoru a Lugánskeho dohovoru z roku 1988.

Článok 4

1. Zriaďuje sa stály výbor zložený zo zástupcov zmluvných strán.

2. Na žiadosť zmluvnej strany depozitár dohovoru zvolá schôdzu výboru na účely:

- prerokovania vzťahu medzi týmto dohovorom a inými medzinárodnými predpismi,

- prerokovania uplatňovania článku 67, vrátane plánovaného pristúpenia k predpisom upravujúcim konkrétne veci podľa článku 67 ods. 1 a navrhovaných predpisov podľa protokolu 3,

- posúdenia pristúpenia nových štátov. Výbor môže najmä klásť pristupujúcim štátom podľa článku 70 ods. 1 písm. c) otázky týkajúce sa ich súdneho systému a implementácie dohovoru.

Výbor môže takisto posúdiť prípadné úpravy dohovoru potrebné na jeho uplatňovanie v pristupujúcich štátoch,

- prijatia nových autentických jazykových verzií podľa článku 73 ods. 3 tohto dohovoru a potrebných zmien a doplnení prílohy VIII,

- prerokovania revízie dohovoru podľa článku 76,

- prerokovania zmien a doplnení príloh I až IV a prílohy VII podľa článku 77 ods. 1,

- prijatia zmien a doplnení príloh V a VI podľa článku 77 ods. 2,

- stiahnutia výhrad a vyhlásení zmluvných strán podľa protokolu 1 a potrebných zmien a doplnení prílohy IX.

3. Výbor prijme procesné pravidlá upravujúce jeho pôsobenie a rozhodovanie. V týchto pravidlách bude upravená aj možnosť prerokovania a rozhodovania písomným postupom.

Článok 5

1. Depozitár môže kedykoľvek podľa potreby zvolať schôdzu expertov za účelom výmeny názorov na pôsobenie dohovoru, najmä na vývoj judikatúry a nových právnych predpisov, ktoré môžu mať vplyv na uplatňovanie dohovoru.

2. Na tejto schôdzi sa zúčastnia experti zmluvných strán, štátov viazaných týmto dohovorom, Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a Európskeho združenia voľného obchodu. Môžu sa na nej zúčastniť všetci ostatní experti, ktorých prítomnosť za považuje za nevyhnutnú.

3. Akékoľvek vzniknuté problémy týkajúce sa pôsobenia dohovoru možno predložiť stálemu výboru uvedenému v článku 4 tohto protokolu, aby vo veci ďalej konal.

PROTOKOL 3 o uplatňovaní článku 67 dohovoru

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY SA DOHODLI TAKTO:

1. Na účely dohovoru sa budú ustanovenia, ktoré vo vzťahu ku konkrétnym veciam upravujú právomoc, uznávanie alebo výkon rozsudkov a ktoré sú alebo budú obsiahnuté v právnych aktoch inštitúcií Európskych spoločenstiev, považovať za rovnocenné dohovorom uvedeným v článku 67 ods. 1.

2. Ak je jedna zo zmluvných strán presvedčená, že ustanovenie obsiahnuté v návrhu právneho aktu inštitúcií Európskych spoločenstiev je nezlučiteľné s dohovorom, zmluvné strany bezodkladne zvážia zmenu a doplnenie dohovoru podľa článku 76, bez toho, aby bol dotknutý postup uvedený v protokole 2.

3. Ak zmluvná strana alebo niekoľko zmluvných strán spoločne začlení niektoré alebo všetky ustanovenia obsiahnuté v právnych aktoch inštitúcií Európskeho spoločenstva uvedených v odseku 1 do vnútroštátneho práva, tieto ustanovenia vnútroštátneho práva sa budú považovať za rovnocenné dohovorom uvedeným v článku 67 ods. 1.

4. Zmluvné strany oznámia depozitárovi znenie ustanovení uvedených v odseku 3. K tomuto oznámeniu sa pripojí preklad do anglického a francúzskeho jazyka.

PRÍLOHA I

Kritériá právomoci uvedené v článku 3 ods. 2 a článku 4 ods. 2 dohovoru sú:

- v Belgicku: články 5 až 14 zákona zo 16. júla 2004 o medzinárodnom práve súkromnom,

- v Bulharsku: článok 4 ods. 1 zákonníka medzinárodného práva súkromného,

- v Českej republike: článok 86 zákona č. 99/1963 Zb., občianskeho súdneho poriadku (*občanský soudní řád*), v znení neskorších zmien a doplnení,

- v Dánsku: článok 246 ods. 2 a 3 zákona súdnom konaní (*Lov om rettens pleje*),

- v Nemecku: článok 23 občianskeho súdneho poriadku (*Zivilprozeßordnung*),

- v Estónsku: článok 86 občianskeho súdneho poriadku (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),

- v Grécku: článok 40 občianskeho súdneho poriadku (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),

- vo Francúzsku: články 14 a 15 občianskeho zákonníka (*Code civil*),

- na Islande: článok 32 odsek 4 zákona o občianskom súdnom konaní (*Lög um medferd einkamala nr. 91/1991*),

- v Írsku: kritériá, ktoré umožňujú založenie právomoci z dôvodu, že písomnosť, ktorou sa začalo konanie, bola doručená žalovanému počas jeho dočasnej prítomnosti v Írsku,

- v Taliansku: články 3 a 4 zákona č. 218 z 31. mája 1995,

- na Cypre: článok 21 ods. 2 zákona o súdoch č. 14 z roku 1960, v znení neskorších zmien a doplnení,

- v Lotyšsku: článok 27 a odseky 3, 5, 6 a 9 článku 28 zákona o občianskom súdnom konaní (*Civilprocesa likums*),

- na Litve: článok 31 občianskeho súdneho poriadku (*Civilinio proceso kodeksas*),

- v Luxembursku: články 14 a 15 občianskeho zákonníka (*Code civil*),

- v Maďarsku: článok 57 zákonného nariadenia č. 13 z roku 1979 o medzinárodnom práve súkromnom (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),

- na Malte: články 742, 743 a 744 zákonníka o sústave súdov a občianskom súdnom konaní - kapitola 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) a článok 549 obchodného zákonníka - kapitola 13 (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*),

- v Nórsku: článok 4-3 ods. 2, druhá veta, zákona o riešení sporov (*tvisteloven*),

- v Rakúsku: článok 99 zákona o súdnej právomoci (*Jurisdiktionsnorm*),

- v Poľsku: články 1103 a 1110 občianskeho súdneho poriadku (*Kodeks postępowania cywilnego*), pokiaľ sa nimi zakladá právomoc na základe pobytu žalovaného na území Poľska, vlastníckeho práva žalovaného k majetku, ktorý sa nachádza na území Poľska alebo jeho majetkové práva na území Poľska, skutočnosti, že predmet sporu sa nachádza v Poľsku, a skutočnosti, že jeden z účastníkov konania je poľským občanom,

- v Portugalsku: článok 65 a článok 65A občianskeho súdneho poriadku (*Código de Processo Civil*) a článok 11 pracovnoprávneho súdneho poriadku (*Código de Processo de Trabalho*),

- v Rumunsku: články 148-157 zákona č. 105/1992 o medzinárodných súkromnoprávnych vzťahoch,

- v Slovinsku: článok 48 ods. 2 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) v súvislosti s článkom 47 ods. 2 zákona o občianskom súdnom konaní (*Zakon o pravdnem postopku*) a článok 58 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) v súvislosti s článkom 59 zákona o občianskom súdnom konaní (*Zakon o pravdnem postopku*),

- na Slovensku: články 37 až 37e zákona č. 97/1963 o medzinárodnom práve súkromnom a s nimi súvisiace procesnoprávne normy,

- vo Švajčiarsku: le for du lieu du séquestre/Gerichtsstand des Arrestortes/foro del luogo del sequestro v zmysle článku 4 spolkového zákona o medzinárodnom práve súkromnom - loi fédérale sur le droit international privé/Bundesgesetz über das internationale Privatrecht/legge federale sul diritto internazionale privato,

- vo Fínsku: druhá, tretia a štvrtá veta prvého odseku článku 1 kapitoly 10 súdneho poriadku (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),

- vo Švédsku: prvá veta prvého odseku článku 3 kapitoly 10 súdneho poriadku (*rättegångsbalken*),

- v Spojenom kráľovstve: kritériá, ktoré umožňujú založenie právomoci na:

a) doručení písomnosti, ktorou sa začína konanie, žalovanému počas jeho dočasnej prítomnosti v Spojenom kráľovstve, alebo

b) prítomnosti majetku patriaceho žalovanému v Spojenom kráľovstve, alebo

c) zaistení majetku, ktorý sa nachádza v Spojenom kráľovstve, žalobcom.

PRÍLOHA II

Návrhy podľa článku 39 dohovoru sa podávajú na tieto súdy alebo príslušné orgány:

- v Belgicku: „*tribunal de première instance*“ alebo „*rechtbank van eerste aanleg*“ alebo *„erstinstanzliches Gericht“*,

- v Bulharsku: *„Софийски градски съд“*,

- v Českej republike: „*okresní soud*“ alebo „*soudní exekutor*“,

- v Dánsku: *„byret“*,

- in Nemecku:

a) predsedajúci sudca komory krajinského súdu *„Landgericht*“,

b) notár v konaní o vyhlásenie verejnej listiny za vykonateľnú,

- v Estónsku: „*maakohus*“ (okresný súd),

- v Grécku: *„Μονομελές Πρωτοδικείο“,*

- v Španielsku: *„Juzgado de Primera Instancia*“,

- vo Francúzsku:

a) *„greffier en chef du tribunal de grande instance*“,

b) *„président de la chambre départementale des notaires“* v prípade návrhu na vyhlásenie notárskej verejnej listiny za vykonateľnú,

- v Írsku: *„High Court“*,

- na Islande: *„heradsdomur“*,

- v Taliansku: *„corte d'appello“*,

- na Cypre: *„Επαρχιακό Δικαστήριο“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,

- v Lotyšsku: „*rajona (pilsētas) tiesa*“,

- na Litve: „*Lietuvos apeliacinis teismas*“,

- v Luxembursku: predsedajúci sudca *„tribunal d'arrondissement*“,

- v Maďarsku: „*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*“ a v Budapešti „*Budai Központi Kerületi Bíróság*“,

- na Malte: „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*“ alebo „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Reġistratur tal-Qorti*“ prostredníctvom „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*“,

- v Holandsku: *„voorzieningenrechter van de rechtbank“*,

- v Nórsku: *„tingrett“*,

- v Rakúsku: *„Bezirksgericht“,*

- v Poľsku: *„sąd okręgowy“,*

- v Portugalsku: *„Tribunal de Comarca“*,

- v Rumunsku: *„Tribunal“*,

- v Slovinsku: *„okrožno sodišče“*,

- na Slovensku: odvolací súd prostredníctvom okresného súdu, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje,

- vo Švajčiarsku:

a) pokiaľ ide o rozsudky, ktorými sa ukladá povinnosť platiť určitú peňažnú čiastku, *„juge de la mainlevée“ /“Rechtsöffnungsrichter“ /“giudice competente a pronunciare sul rigetto dell'opposizione“,* v rámci konania, ktoré je upravené v článkoch 80 a 81 zákona *loi fédérale sur la poursuite pour dettes et la faillite / Bundesgesetz über Schuldbetreibung und Konkurs / legge federale sulla esecuzione e sul fallimento.*

b) pokiaľ ide o rozsudky, ktorými sa ukladá nepeňažné plnenie, *„juge cantonal d'exequatur“ compétent / zuständiger „kantonaler Vollstreckungsrichter“ /“giudice cantonale“ competente a pronunciare l'exequatur,*

- vo Fínsku: *„käräjäoikeus/ tingsrätt“,*

- vo Švédsku: *„Svea hovrätt“,*

- v Spojenom kráľovstve:

a) v Anglicku a vo Walese *„High Court of Justice“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného na *„Magistrates' Court“* po postúpení ministrom zahraničných vecí,

b) v Škótsku *„Court of Session“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného na *„Sheriff Court“* po postúpení ministrom zahraničných vecí,

c) v Severnom Írsku *„High Court of Justice“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného na *„Magistrates' Court“* po postúpení ministrom zahraničných vecí,

d) v Gibraltári *„Supreme Court of Gibraltar“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Magistrates' Court“* po postúpení generálnym prokurátorom Gibraltáru.

PRÍLOHA III

Odvolanie podľa článku 43 ods. 2 dohovoru možno podať na týchto súdoch:

- v Belgicku:

a) pokiaľ ide o odvolanie podané žalovaným, *„tribunal de première instance“* alebo *„rechtbank van eerste aanleg“* alebo *„erstinstanzliche Gericht“*,

b) pokiaľ ide o odvolanie podané žalobcom: *„cour d'appel“* alebo *„hof van beroep*“,

- v Bulharsku: *„Апелативен съд - София“*,

- v Českej republike: odvolací súd prostredníctvom okresného súdu,

- v Dánsku: *„landsret“*,

- v Spolkovej republike Nemecko: *„Oberlandesgericht“*,

- v Estónsku: „*ringkonnakohus*“,

- v Grécku: *„Εφετείο“*,

- v Španielsku: *„Juzgado de Primera Instancia“*, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, pričom o opravnom prostriedku rozhodne Audiencia Provincial,

- vo Francúzsku:

a) *„cour d'appel“*, ak ide o rozhodnutie, ktorým sa návrhu vyhovuje,

b) predsedajúci sudca *„tribunal de grande instance“*, ak ide o rozhodnutie, ktorým sa návrh zamieta,

- v Írsku: *„High Court“*,

- na Islande: *„heradsdomur“,*

- v Taliansku: „*corte d'appello*“,

- na Cypre: „*Επαρχιακό Δικαστήριο*“ alebo v prípade rozsudku vo veci výživného „*Οικογενειακό Δικαστήριο*“,

- v Lotyšsku: „*Apgabaltiesa*“ prostredníctvom „*rajona (pilsētas) tiesa“,*

- na Litve: *„Lietuvos apeliacinis teismas*“,

- v Luxembursku: *„Cour supérieure de justice“* konajúci ako odvolací súd v občianskoprávnych veciach,

- v Maďarsku: miestny súd v sídle okresného súdu (v Budapešti Ústredný obvodný súd v Bude); o odvolaní rozhoduje okresný súd (v Budapešti Súd hlavného mesta),

- na Malte: „*Qorti ta' l-Appell*“ v súlade s odvolacím postupom ustanoveným v Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap.12 alebo v prípade rozsudku vo veci výživného prostredníctvom „*ċitazzjoni*“ pred „*Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri tagħha'*,

- v Holandsku:

a) pre žalovaného: „*arrondissementsrechtbank*“,

b) pre žalobcu: „*gerechtshof*“,

- v Nórsku: „*lagmannsrett*“*,*

- v Rakúsku: „*Landesgericht“* prostredníctvom *„Bezirksgericht*“*,*

- v Poľsku: „*sąd apelacyjny“* prostredníctvom „*sąd okręgowy*“,

- v Portugalsku: príslušným súdom je „*Tribunal da Relação*“. Odvolanie sa podáva podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov prostredníctvom súdu, ktorý vydal rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje,

- v Rumunsku: *„Curte de Apel“*,

- v Slovinsku: „*okrožno sodišče*“,

- na Slovensku: „*okresný súd*“,

- vo Švajčiarsku: „*tribunal cantonal /Kantonsgericht / tribunale cantonale“,*

- vo Fínsku: „*hovioikeus / hovrätt*“*,*

- vo Švédsku: „*Svea hovrätt*“*,*

- v Spojenom kráľovstve:

a) v Anglicku a Walese *„High Court of Justice“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného *„Magistrates' Court“*,

b) v Škótsku *„Court of Session“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného *„Sheriff Court“*,

c) v Severnom Írsku *„High Court of Justice“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného *„Magistrates' Court“*,

d) v Gibraltári *„Supreme Court of Gibraltar“* alebo v prípade rozsudku vo veci výživného *„Magistrates' Court“*.

PRÍLOHA IV

Opravné prostriedky, ktoré možno podať podľa článku 44 dohovoru, sú:

- v Belgicku, Grécku, Španielsku, Francúzsku, Taliansku, Luxembursku a Holandsku odvolanie v rámci kasácie,

- v Bulharsku: *„обжалване пред Върховния касационен съд“*,

- v Českej republike: „*dovolání*“ a „*žaloba pro zmatečnosť*“,

- v Dánsku: odvolanie na *„højesteret“* s povolením *„Procesbevillingsnævnet“*,

- v Spolkovej republike Nemecko: *„Rechtsbeschwerde“*,

- v Estónsku: „*kassatsioonikaebus*“,

- v Írsku: odvolanie v právnej otázke na „*Supreme Court“*,

- na Islande: odvolanie na *„Hæstiréttur“*,

- na Cypre: odvolanie na Najvyšší súd,

- v Lotyšsku: odvolanie na „*Augstākās tiesas Senāts*“ prostredníctvom „*Apgabaltiesa“,*

- v Litve: odvolanie na *„Lietuvos Aukščiausiasis Teismas“*,

- v Maďarsku: „*felülvizsgálati kérelem*“,

- na Malte: nie je prípustný žiadny ďalší opravný prostriedok na žiadny iný súd; v prípade rozsudku vo veci výživného „*Qorti ta' l-Appell*“ podľa odvolacieho postupu upraveného v „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili - Kap. 12“,

- v Nórsku: odvolanie na *„Hoyesteretts Ankeutvalg“* alebo *„Hoyesterett“*,

- v Rakúsku: *„Revisionsrekurs“*,

- v Poľsku: „*skarga kasacyjna*“,

- v Portugalsku: odvolanie v právnej otázke,

- v Rumunsku: *„contestatie in anulare“* alebo *„revizuire“*,

- v Slovinsku: odvolanie na „*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*“,

- na Slovensku: „*dovolanie*“,

- vo Švajčiarsku: *„recours devant le Tribunal fédéral“* / *„Beschwerde beim Bundesgericht“* / *„ricorso davanti al Tribunale federale“*,

- vo Fínsku: odvolanie na *„korkein oikeus / högsta domstolen“*,

- vo Švédsku: odvolanie na „*Högsta domstolen*“,

- v Spojenom kráľovstve: jediné ďalšie odvolanie v právnej otázke.

PRÍLOHA V

Osvedčenie podľa článkov 54 a 58 dohovoru pre rozsudky a súdne zmiery

1. Štát pôvodu

2. Súd alebo príslušný orgán vydávajúci osvedčenie

2.1. Názov

2.2. Adresa

2.3. Tel.:/fax:/e-mail:

3. Súd, ktorý vydal rozsudok/schválil súdny zmier*

3.1. Druh súdu

3.2. Sídlo súdu

4. Rozsudok/súdny zmier*

4.1. Dátum

4.2. Spisové číslo

4.3. Účastníci z rozsudku/súdneho zmieru*

4.3.1. Meno(-á) žalobcu(-ov)

4.3.2. Meno(-á) žalovaného(-ých)

4.3.3. Prípadne meno(-á) ďalšieho(-ích) účastníka(-ov)

4.4. Dátum doručenia písomnosti, ktorou sa začalo konanie, ak sa žalovaný konania nezúčastnil

4.5. Znenie rozsudku/súdneho zmieru* pripojeného k tomuto osvedčeniu

5. Označenie účastníkov, ktorým sa poskytla právna pomoc

Rozsudok/súdny zmier* je vykonateľný v štáte pôvodu (článok 38/58 dohovoru) proti:

Meno :

V..... dňa.....

Podpis a/alebo pečiatka .....

* Nehodiace sa prečiarknite.

PRÍLOHA VI

Osvedčenie podľa článku 57 ods. 4 dohovoru pre verejné listiny

1. Štát pôvodu

2. Súd alebo príslušný orgán vydávajúci osvedčenie

2.1. Názov

2.2. Adresa

2.3. Tel.:/fax:/e-mail:

3. Orgán, ktorý úradne vyhotovil alebo zaregistroval listinu

3.1. Orgán, ktorý sa podieľal na vyhotovení verejnej listiny (ak sa to vzťahuje na daný prípad)

3.1.1. Názov a označenie orgánu

3.1.2. Sídlo orgánu

3.2. Orgán, ktorý zaregistroval verejnú listinu (ak sa to vzťahuje na daný prípad)

3.2.1. Druh orgánu

3.2.2. Sídlo orgánu

4. Verejná listina

4.1. Popis listiny

4.2. Dátum

4.2.1. vyhotovenia listiny

4.2.2. registrácie listiny, ak je iný ako dátum vyhotovenia

4.3. Spisové číslo

4.4. Účastníci uvedení v listine

4.4.1. Meno veriteľa

4.4.2. Meno dlžníka

5. Znenie vykonateľného záväzku pripojeného k tomuto osvedčeniu.

Verejná listina je vykonateľná proti dlžníkovi v štáte pôvodu (článok 57 ods. 1 dohovoru)

V ..... dňa .....

Podpis a/alebo pečiatka

PRÍLOHA VII

Nahradené dohovory podľa článku 65 dohovoru sú najmä:

- Zmluva medzi Švajčiarskou konfederáciou a Španielskom o vzájomnom výkone rozsudkov v občianskych alebo obchodných veciach, podpísaná v Madride 19. novembra 1896,

- Dohovor medzi Československou republikou a Švajčiarskou konfederáciou o uznávaní a výkone rozsudkov s dodatkovým protokolom, podpísaný v Berne 21. decembra 1926,

- Dohovor medzi Švajčiarskou konfederáciou a Nemeckou ríšou o uznávaní a výkone rozsudkov a rozhodcovských nálezov, podpísaný v Berne 2. novembra 1929,

- Dohovor medzi Dánskom, Fínskom, Islandom, Nórskom a Švédskom o uznávaní a výkone rozsudkov, podpísaný v Kodani 16. marca 1932,

- Dohovor medzi Švajčiarskou konfederáciou a Talianskom o uznávaní a výkone rozsudkov, podpísaný v Ríme 3. januára 1933,

- Dohovor medzi Švédskom a Švajčiarskou konfederáciou o uznávaní a výkone rozsudkov a rozhodcovských nálezov, podpísaný v Štokholme 15. januára 1936,

- Dohovor medzi Švajčiarskou konfederáciou a Belgickom o uznávaní a výkone rozsudkov a rozhodcovských nálezov, podpísaný v Berne 29. apríla 1959,

- Dohovor medzi Rakúskom a Švajčiarskou konfederáciou o uznávaní a výkone rozsudkov, podpísaný v Berne 16. decembra 1960,

- Dohovor medzi Nórskom a Spojeným kráľovstvom, ktorým sa upravuje vzájomné uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych veciach, podpísaný v Londýne 12. júna 1961,

- Dohovor medzi Nórskom a Nemeckou spolkovou republikou o uznávaní a výkone rozsudkov a vykonateľných listín v občianskych a obchodných veciach, podpísaný v Osle 17. júna 1977,

- Dohovor medzi Dánskom, Fínskom, Islandom, Nórskom a Švédskom o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych veciach, podpísaný v Kodani 11. októbra 1977, a

- Dohovor medzi Nórskom a Rakúskom o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych veciach, podpísaný vo Viedni 21. mája 1984.

PRÍLOHA VIII

Jazyky, ktoré uvádza článok 79 dohovoru sú bulharský, český, dánsky, holandský, anglický, estónsky, fínsky, francúzsky, nemecký, grécky, maďarský, islandský, írsky, taliansky, lotyšský, litovský, maltský, nórsky, poľský, portugalský, rumunský, slovenský, slovinský, španielsky a švédsky jazyk.

PRÍLOHA IX

Štáty a predpisy uvedené v článku II protokolu 1 sú:

- Nemecko: články 68, 72, 73 a 74 občianskeho súdneho poriadku (*Zivilprozeßordnung*) týkajúce sa oznámení tretím osobám,

- Rakúsko: článok 21 občianskeho súdneho poriadku (*Zivilprozeßordnung*) týkajúci sa oznámení tretím osobám,

- Maďarsko: články 58 až 60 občianskeho súdneho poriadku (*Polgári perrendtartás*) týkajúce sa oznámení tretím osobám,

- Švajčiarsko, pokiaľ ide o kantóny, ktorých občiansky súdny poriadok neupravuje právomoc uvedenú v článku 6 ods. 2 a v článku 11 dohovoru: príslušné ustanovenia týkajúce sa oznámení tretím osobám (*litis denuntiatio*) príslušného občianskeho súdneho poriadku.

Za Dánsko

Za Európske spoločenstvo

Za Island

Za Nórske kráľovstvo

Za Švajčiarsku konfederáciu